

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen CC

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen CC", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 17*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2000 , s. 8v. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-cc-txt-shoot-idde59d74c-b73a-44ac-bec0-9166d3d1c95f.pdf> (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 17

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

[a] Acta apostolorum.

[b] græce : ἦν ηκουσατε μου. Anakolouton orationis ???

c uno animo, unanimi consensu.

[d] λασκαζωσ.λασκω (aut: λακω) propr: crepo, disrumpor cum crepitu. –

[e] ωδιν-ος. λῆη

[f] κατανυσσωσ. νυττω. 1) compungo 2) passiv vehementer commoveor, afficior.

[g] αφελοτης. απαξ λ. (ex αφελης propr: lapid[ib]us carens, ex α pr: et φελλευς terra saxosa) simplicitas, integritas i: q: απλοτης.

h Jeg har med Flid en Tvetydighed i min Oversættelse, enten kan man sige: ham bør det at indtage Himlen (saaledes d. Danske); ell. Himlen bør det at modtage ham; hvilket synes at have dogmatisk Betydning, da Xsti Virksomhed jo ikke var fuldendt før hans Tilbagekomst, og forsaavidt Himlen modtager ham ∴ han vendte tilbage til hvor han var før, for da at indtage Himlen.

[i] בא, הרהשמ

[j] φρουσσομαι, αζομαι. depon: med: proprie de equis frementibus. fremo ferocio. In N. T. legitur semel et quidem Aor: 1. act.

[k] εψευσω 2 sing: Aor 1. med.

[l] συστελλω simul cum aliis paro, ordino; alii obvolvebant fasciis et linteis.

[m] αφιστημι – seorsum colloco. deinde seduco semel.

[n] συνεπιτιθημι 1) simul impono 2) simul aggredior, una infesto aliquem.

[o] χαρις ut h: l: ex metonymia, documentum favoris, gratum –

ρ επικαλεω Act. 7, 59.

[q] calcitro.

[r] οφθησομαι. h: l: transitive ita Bretschneider.

[s] αποφθεγγομαι (φθεγγομαι – φθεγμα sonus

[t] επισφαλης (επι et σφαλλω supplanto, evertor) ad cadendum pronus 2) periculosus.

[u] ανευθετος (α pr. ευθετος) non appositus, non aptus, incommodus.

[v] εβαλεσc: εαυτον (cfr Mth. 4, 6) irrui

[w] ex σκαπτω.

[x] χειμαζω tempestati expono, pass: tempestate vexor. –

[y] ζευκτηριος, ια, ιον (α ζευκτηρ copulans) aptus ad copulandum substantive vinculum.

[z] φρυγανον. (α φρυγω torreo. torrefacio) virgultum aridum, sarmentum.

[æ] συστρεφω (συν et στρεφω) verto, verso i: e convolvo in fascem, colligo.

[ø] πιμπρω usitatus πιμπρημι fut: πρησω 1) incendo 2) ad tumorem, qui ex inflammatione oritur, transfertur, tumescere facio, med: intumescor